

en Redactionsforandring, som efter de Afstemninger, som nu have fundet Sted, vistnok maa ansees for hensigtsmæssig. Vi have derimod foreslaaet en virkelig Forandring i Begrænsningen af den Adkomst, Sygdom skulde give, idet vi have forandret de i Udkastet forekomende Udtryk derhen, at Sygeligheden skulde erkendes at være en umiddelbar Følge af Krigspligternes Opsyldelse. Grunden hertil er den, at vi have frygtet for, at man ellers skulde inddrage altfor Mange under dette Forhold, hvorimod man maa antage at kunne garantere sig, saafremt man navnlig lægger Vægt paa Ordene „umiddelbar Følge af Krigspligternes Opsyldelse“.

Tscherning: Det har forekommet mig, som om § 1 indeholder enten for meget eller for lidt. Den indeholder for meget, for blot at antyde hvad Loven skal omfatte, og den indeholder for lidt, for virkelig at angive, hvormed den beskæftiger sig. Derfor har jeg foreslaaet en Afkortning af Loven, hvorved man ogsaa undgik her at udtale sig om, hvad der ogsaa siden kommer frem i Loven paa en meget bestemtere Maade, og derved maaskee bringe en Modsatning tilveie mellem denne første Paragraph og de kommende Paragrapher. Den er slet ikke nødvendig, for i de følgende Paragrapher staaer jo anført Alt, hvad der angaaer de forskjellige Kategorier, som den henpeger paa, og den behøves derfor slet ikke.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke, at vi ingen Begrænsning have givet, hverken for de Tilfælde, i hvilke Saar skal give Adkomst, eller for de Tilfælde, i hvilke Sygdom skal give Adkomst, udenfor § 1; den giver nemlig en almindelig Begrænsning, og den findes ikke noget andet Sted i Loven.

Tscherning: Det er jo netop denne Begrænsning i § 1 med Hensyn til Sygdom,

der er meget ufuldstændig, og kun kan være ufuldstændig der, som just har bragt mig til ikke at gaae ind paa denne Paragraph. Jeg troer, at det er et meget farligt Omraade, vi ere komne ind paa, som jeg allerede tillod mig at gøre Forsamlingen opmærksom paa igaar.

Ordføreren: Men den ærede Rigsdagsmand gjør det endnu mere farligt ved ingen Begrænsning at give. Naar man giver den Begrænsning, at Sygdommen skal være en Følge af Krigspligtens Opsyldelse, saa har man omtrent begrændset det saa skarpt, som dette Forhold kan begrændses. Vil man gaae videre, saa maa man udfinde en endnu skarpere Begrænsning, men en skarpere Begrænsning opnaaes ikke ved aldeles ingen Begrænsning at give.

Tscherning: Denne Forhandling udtømte vi identivul igaar. Jeg gjorde mig igaar Umage for at vise, at denne Begrænsning, efter hvad jeg troer, ikke kan sættes og Dommen berover heller ikke kan sælbes.

Winther: Grunden til, at jeg optog det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) har stillet under Nr. 2, er den, at jeg ved den 3die Behandling vil bestræbe mig for at fremkomme med et Endringsforslag . . .

Formanden: Maa jeg ikke bemærke, at det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand har optaget, er det under Nr. 1 paa Listen opførte, hvorimod den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget under Nr. 2, sely fastholder dette og ifkun har frasalbet Forslaget under Nr. 1, at „Erstatning“ forandres til „Understøttelse“.